

[Finansministeren.]

beløb fra den 1. januar 1964 med $4\frac{3}{4}$ pct. årlig med tillæg af rentes rente. Hvis et opsparingsbevis er udtrukket før den 1. januar 1970, kan den opsparingspligtige udsætte indløsningen til en senere indløsningstermin og derved opnå samme rentetillæg, som hvis udtrækning var sket til denne termin. Der skal efter forslaget ikke svares formueskat af opsparingsbeløbene med rentetillæg.

Den foreslåede bundne opsparing vil omfatte ca. 1,2 mill. skatteydere og anslås at ville indbringe ca. 675 mill. kr. Dette beløb svarer til det provenutab, der vil fremkomme i skatteåret 1963-64, såfremt indkomstskatten til staten pålignes efter reglerne i forslaget til udskrivningslov i stedet for efter de for skatteåret 1962-63 gældende regler. I øvrigt er den foreslåede bundne opsparing udformet således, at opsparingsbeløbene for forsørgere med skalaindkomster under ca. 25.000 kr. og for ikke-forsørgere med skalaindkomster under ca. 22.000 kr. er af nogenlunde samme størrelsesorden som de skattelettelser, der vil blive tale om efter forslaget til udskrivningslov.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og villige behandling.

Jeg har endvidere den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd.*

Forslaget er et led i det komplekse af lovforslag, som i dag fremsættes for folketinget med henblik på tilvejebringelse af en helhedsløsning af Danmarks økonomiske problemer.

Ud fra samme synspunkter, som er lagt til grund for de samtidig fremsatte lovforslag om forlængelse af arbejdsmarkedets overenskomster og forhøjelse af folkepensionens grundbeløb, stilles der forslag om en lønforbedring for de lavest lønnede tjenestemænd samt en forhøjelse af de mindste tjenestemandspensioner. Det må anses for

mest hensigtsmæssigt, at en sådan løn- og pensionsforbedring sker ved en ændring af størrelsen af de i lønnings- og pensionslovens § 88 fastsatte overenskomstillægsportioner, og forslaget går herefter ud på, at overenskomstillægsportionerne for tjenestemænd med en grundløn under 11.900 kr. årlig forhøjes med 12 kr., og at der for pensionister, hvis grundpension ligger under 8.500 kr. årlig, sker en forhøjelse af portionsstørrelsen med 6 kr.

Disse ændringer af skalaen for overenskomstillægsportioner vil medføre en merudgift på 12 à 13 mill. kr.

Det er forudsat, at der i finansåret 1963-64 — bortset fra den automatiske dyrtidsregulering — i øvrigt ikke sker forhøjelse af tjenestemandslønninger og -pensioner. For finansåret 1964-65 vil der på tilsvarende måde, som det er forudsat for det private arbejdsmarked, kunne ydes tjenestemændene og pensionisterne et generelt løntillæg, som vil blive søgt gennemført ved en forhøjelse af antallet af overenskomstillægsportioner med 8.

De omtalte forslag om regulering af tjenestemandslønninger og -pensioner i finansårene 1963-64 og 1964-65 har af mig været forhandlet med statstjenestemændenes centralorganisationer og Danmarks Lærerforening. Fra organisationernes side har man givet udtryk for, at tjenestemændene siden 1958 har opnået væsentlig mindre lønstigninger end andre lønmodtagere, og at der derfor i overensstemmelse med forudsætningerne i lønnings- og pensionslovens § 88 allerede nu burde ske en generel ajourføring af tjenestemandslønningerne. Selv om jeg ikke kan afvise rigtigheden af de af tjenestemandorganisationerne fremførte synspunkter vedrørende lønudviklingen, anser jeg det dog for udelukket, at der i den nuværende økonomiske situation kan ske en speciel lønregulering for tjenestemændene, og jeg har derfor måttet afvise for tiden at stille forslag om en hel eller delvis ajourføring af tjenestemandslønningerne. Centralorganisationerne og Danmarks Lærerforening